

Felvidéki Híradó.

KÖZMŰVELŐDÉSI, SZÉPIRODALMI, IPAR-, KERESKEDELMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.
MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

Előfizetési árak:

Egész évre	4 frt
Fél évre	2 »
Negyed évre	1 »

Felelős szerkesztő: **Fehér János.**
Főmunkatárs: **Révész Lajos.**
Kiadóhivatal: a turóc-szt.-mártoni „Magyar Nyomda”.
A lap szellemi részét illető közlemények a szerkesztőség feladatának és előfizetések a kiadóhivatalra címelve Turóc-Szt.-Mártonban küldendők.

Magánhirdetések legutányosabban, árszabály szerint.
Hivatalos hirdetések díja: 100 szög 2 frt, ezentúl minden megkezdett szög szónál 50 krral több.
Lapunk számára hirdetések elfogad a „Hektor” újságnyelvi és a „Magyar Távir. Iroda” hirdetési irodája Budapest, Grantios-utca 1. szám.

Haldokló esztendő.

Éltünk rögs határain
Két génusz vezet.
Remény s emlékezet.
Kölcsény F.

(Sz.) Remény lesz meddig a földön emberek lesznek, mert a remény főleg a szegény, szerencsétlen embereknek mindennapi kenyere. Az emlékezet azonban kinek-kinek most ad mély-séges gondokat, midőn egy év hanyatlík a semmisségbe, midőn a homokóra felső kúpjából egy porszemecske hullt az alsóba és a vén idő egy rövidke esztendővel lett ismét öregebbé.

Az állami élet nagy számadókönyvének is megvannak a maga billanszai és ezt most vetjük, rövíjuk össze a haldokló esztendővel. És jól is van így! Nagy Napoleon mondja, hogy az emlékezet nélküli fő olyan vár, melynek nincsen őrsége. És valamint egy rendszeres üzletnek sine qua nonja a rendszeres könyvvezetés és a lelkiismeretes billanz: egy jól szervezett állam évszázad gondjainak nyugalmat-adó lelki harmóniát kell eredményeznie.

És vajjon milyen remincisítékekkel zárulnak be nálunk az üzleti könyvek? Nemde feltűnik minden hazafi előtt, hogy ilyen régi alkotmánygyal bíró országban, mint a miénk, a nemzetközi tapasztalatok láttára sem akarnak nemzetiségi rajongóink okultat, tanúságot meríteni? Már pedig könnyű belátni, hogy Európában a kis nemzeteknek nincs biztos jövőjük. Az európai közfelfogás szerint a „számot tevő államok népessége a harminc milliónál kezdődik s így arra törekszik minden állam, hogy minél nagyobb számmal lépjen be az Európa sorsát intéző hatalmasságok társaságába.

Ezen törekvés illusztrálására nevezetes példát mutat fel Oroszország. Ugyanis az 1050—1115. közt élt Nesztor, krónikájában kimutatni igyekszik, hogy a Krisztus születése utáni 250. év körül a Duna, Odera, Vistula, Dnjezsztör és Dneper folyók közötti sűrű tömegben, és mintegy 72 néptörzs oszlova szláv népek éltek. És hogy ezen szláv népek évezredekig nem tudták egyesülni s hatalmas nemzetet alkotni, oka abban keresendő, hogy külön

fejedelmek alatt élve egymással elkeseredett harcban éltek. A törzsekre tagolt szláv népek ezen időkben még annyira sem tudtak egy közös kapcsolatot találni, mint a németek 1866. évig. Közös nyelvük a XIII. és XV. századig csak az orthodox egyház által ápolgatott és terjesztetett, míg végre felbrevdén az egyyüvé tartozás eszméje, egyesítettek s így jött létre a hatalmas Oroszország.

Ezen példaként felemlített kitérés után nézzünk körül államunk viszonyai között; mit mutatnak üzleti könyveink?

A magyar nép zöme az ország közepét lakja sűrű tömegben (megszakítva itt-ott német és lőt kultúrák által), a széleken zárt tömegben laknak a tótok, rutheken, románok, szászok, horvátok és szerbek.

Az 1890. statisztikai összeállítás szerint értelmiségünk és a magyarság étként viszonylik egymáshoz: Az artes liberales névvel jelölt néposztály, vagyis a szellemi munka és műveltség után élők száma, — nem számítva ide a föld-birtokosokat, kereskedőket, és iparosokat, — 138653, vagyis össznépességnek 0.74%-a. E szám ismét 9 főcsoportra oszlik, és pedig:

1. a törvényhozás terén 960,
2. a közigazgatás > 29000,
3. az igazságszolgáltatás > 17000,
4. a közegészségi szolg. > 18000,
5. a tanügy > 37000,
6. az egyházi szolgálat > 21473.
7. a tudomány és egyéb közérdektől társulatok- és intézeteknél 536,
8. az irodalom és művészet 2483,
9. egyéb értelmiség 12201.

Hazánk értelmiségéből a magyar anyanyelvűek száma: 81628;
a német anyanyelvűek száma 14576;
a román > 10018;
a tót > 4904;
a szerb > 2105;
a horvát > 1034;
az egyéb > 422;
a külföldiek száma 1775.

E szerint a magyar anyanyelvűek az értelmiségnek 70%-át teszik, ellenben az összes magyar anyanyelvű lakosság — az egész népes-

ségnek 49%-át teszi ki. És ezen számarányok nyilván arról tanúskodnak, hogy a magyarság kedvezően aszimilálja a más anyanyelvű honpolgárokat. Az életben ugyanis úgy van, hogy a mely nép nagyobb fokán áll az értelmiségnek az maga iránt meghódítja a rokonszenvel.

Kétségtelen azonban, hogy most még csak a munka közepén vagyunk, és hogy a vezérszerepet teljesen biztosíthassuk a magyar faj részére, alaposan és kitartóan kell a magyarországi terjesztésünk. Nem kell prófétai ílet ahhoz, hogy a magyarság képezi a legbiztosabb alapot a monarchia fenntartásához. Már dicsóult Mária Terézia királyunk óta érvényre emelt nézet, hogy a mely órában megszűnik a magyar hatalmas nemzet lenni, ugyanakkor a magyarorszári birodalom fennállásának is útja végörája.

Ime így áll a mérleg. Igyekezzünk tehát a küszöbön levő új évben is a régi magyar honfűt szellemet — és azzal a magyar állami nyelvi ismeretét kellő erőlylyel, de szeretettel és békés türelemmel terjeszteni. Megértve egymást, kecsgetel a remény, hogy a magyarok Istene megadja mindazon földi javakat az új évben az országának, melyek mellett erejét kifejezheti s nemzeti feladatait megoldhatja.

Éppen azért ezen nehéz időkben legyen meg minden felvidéki hazafiiban a szubjektív érzések varázsa. Szálljon önmagába minden felvidéki intelligens nemzetiségi ember. Állítsa fel lelkének mérlegét, s ha azt látja, hogy öntudatának szigorú számadása őt a jövőre, önmegtágadással kényszeríti, akkor álljon meg nehogy az aránytalanul feszített húr elpattanjon és reá a végzetes katasztrófa bekövetkezzék. Állítsa fel a mérleget az anyagi javak birtokosa is. Bocssássa öntudatának szigorú bírálójá elé: teljesítette-e a lehanyatló esztendőben azon emberbaráti és közéleti tennivalókat, melyek őt, a vagyon birtokosát kötelezik. És ti a nyilvános élet sáfárai, ti is számoljátok el önelkettek előtt. Lelelkiismeretek adja meg a haldokló esztendő végén a felmentvényt. Ha megadta: nincsen baj; folytassátok hazafias köteleiteket a jövőben is erélyesen, ezt kívánja tőletek a haza jobb jövője.

Olvasóinknak boldog új évet kívánunk.

A „FELVIDÉKI HIRADÓ” TÁRCAJA.

A költő látomása.

Melodráma —
Irla: Ifj. Thomka Pál.

(A színpad egy egyszerűen bútorozott szobát tüntet föl, melynek jobboldali előrészében egy dolgozó-asztal van elhelyezve. A függöny fölgördültek a költő az asztal mellett ül: fejét tenyerébe hajtva, gondolatokba merülten s föloldalt az asztalra könyökölve. A színpad háttéréből halk zene hangjai hallatszanak.)

A költő:

Közelg a vég... egy évszázadnak vége
S e gondolatra lelkem megremeg...
Egy különös, nyomasztó, fojtó érzés
Tartja lekötve sóvár lelkemet...
...Csupa bizonytalanság, gyöttrő kétely, talány,
S a gyarló, véges elme támpontra nem talál...
(Lassan fölkel s kitérő, gúnyos hével folytatja.)
„Excelsior!”... lett jelszava kourunknak
S merészen törünk a magasba fel!...
Alant meg ádáz, grült harcot vívunk
Kegyetlenül, egymást tiporva el!
S e harcban nincs kímélet, nincs semmi irgalom:
S e erősebbé a jog, a tér, — a hatalom!
Az égi láng — régen kihalt belgűnk,
Szikraja is kialvófölelen már...
S az ember-állat gazdáját vesztve
Új pasztorára, ah!... hiába vár!
Vakón rohan előre, örülten és vadúl
S nemes célt tévesztve ingoványba merül.

... Ott pusztul el: az undok pocsolgyában
S nincs istenek, mely kirágja őt...
Érökodik, — ám önkimerültséggel
Mély, lejjebb húzza az egyre súlydőt!
S e vad hajszában, kéjben elkorcsolt alak,
Nemének puszta árnya és — torzalakja csak!...
Az Ideált — sárba tiportuk régen,
Bolond, a ki ma Ideáiban hisz!
A böles csak az, a kit a sok kéj s mámor
Előbb-utóbb az örületbe visz...
Ledérőség, kurta szoknyák s ti habzó serlegek
Titeket istenfűnek manap az emberek!...
S e léha kor kimerült szellemét,
A melynek önzésében nincs határ
S melyben az ifjak, — e fonyadt virágok, —
Alig, hogy étek — életűnk már,
S mely kornak rút ónerdek, élvágya s jelszava:
S most ime látod, érzem, mily dőre volt e vágy!
Mert szebb jövőben hinni, reményt, ah!... vajj
mi ad!...
(Felindulással.)

Oh, más időt, tisztultabb fogalmakkal
Áhitott egykor, lángoló szívmeg;
Oh! korszakot, a mely magasztosabb
Céfért is, tudjon küzdeni híven...
S most ime látod, érzem, mily dőre volt e vágy!
Mert szebb jövőben hinni, reményt, ah!... vajj
mi ad!...
(Némi szünet után... hirtelen fölélméve.)
S e korhadó időknek közepette
Evez hajónk új ezredév felé...
És duzzadó, feszülő vitorlával
Megy a bizonytalan jövő elé.
Oh, vár-e nemzetemre dicső, nagy hivatás?
Oh, teljesül-e almon, lesz-e — feltámadás?

(Rövid szünet. Ekkor a színpad baloldali háttéréből — görög-tűz fénye mellett, — előjön a nemzet Génusza és a színpad közepéig haladva, ott megáll. A zene ekkor a »Szózat»-ba megy át; halkan, mint előbb.)

A nemzet Génusza:

Ne csüggedj költő!... Nem küzdesz hiába:
Nagy s hatalmas lesz még nemzeted!...
Be fog teljesülni lelked hő inája...
Te csak küzdj, mert ez a — végzeted.
Küszömelnek megleszen jutalma:
Késő utódot áldnak tégedet,
Teljes erőben s hatalmasan virúva,
— Ha te nem is, — ók látják népedet...
... Beteg e korszak, az kétségtelen
És szelleme is: aljas és visszás,
De végre is, nem tarthat ez sokáig
És eljövend majd a visszahatás...
Az is lehet, hogy jónni fog egy veszes fergeget,
Mely megistázza majd a levegőt
És hogy e veszerben egy istenért jelen meg,
Mely új irányt ad s új életöröt!
(Rövid szünet után, miatt a »Szózat» erősebben szólal meg.)
... S halled e dalt?... e égi szózatot?
A míg ez szó, a nemzet élni fog,
Éz viszi előre népedet,
Éz önt belé reményt és íhletet!...
S testvéreké is, ez egyesítő egykoron,
É szabad hazának minden gyermekét
S az egybefortt nép majd éntel imádjá:
A magyarok hatalmas Istenét!

(A költő, a ki ezen jelenet alatt dolgozó-asztalához támaszkodva, íhletet s átszellemült arccal halgatta a Génusz szavait, előbbre jön s folyton lelkesebb hangon kezd beszélni.)

Közel — a millenniumhoz.

Nemsokára egy új ézedvnek fogjuk átlépni küszöbét... Nemzetünk hányt-vetett háloja, mely oly számtalanszor volt kénytelen színtókonon fennakadni, nemsokára mint egy újonnan s gazdagon fölszerelt jármű: dagadozó vitorlakkal, a hajnali szélben büszkén lengő lobogókkal, hatalmasan, diadalmasan s méltóságteljesen fog új útra indulni.

A millennium ünnepe impozáns ünnepély leendő: egy hajdan maroknyi népnek az idők folyamán történt hatalmas megizmosodását, világra szóló diadalait, öserejét s jövőbeni misszióját lesz hivatva hirdetni az ámuló világ előtt...

Nem csoda, ha ennek előkészületei immár oly nagy mérvben foglalkoztatják az egész magyar társadalmat.

És méltán... mert kell, hogy ezen történetileg is oly kiemelkedő nemzeti mozzanatot, ezer éves dicső múltjához méltóan ünnepelje meg a magyar nemzet.

Már pedig, ha azt tényleg így akarjuk megünnepelni, úgy nincs többé hatalmatni való időnk; már csak egy év választ el aától s éppen ezért itt a legfőbb ideje annak, hogy a felvidéki társadalom is végre-valahára nagyobb arányú mozgalmat indítson a megünnepelés tényleg impozánsabbá tétele céljából.

És mert itt egy kivételes, epochális ünnepeléssel állunk szemben, annak távolról sem szabad közönséges, mindennapi lefolyásúnak lennie. Törpe epigónoknak bizonyulnánk, ha ez alkalommal is csak a szokott sablonok szerint ünnepelnénk vagy feljelhöz azert, mert ezt a törvényt is előírja...

Kell, hogy a millennium megünnepelésének eszméje egész valónkat áthassa; kell, hogy ez az ünnep egyáltalán népünk egyik ősi éreztékének, a magyar nép hagyományosa — hazaszeretetének is ünnepe legyen!...

Kövessük e tekintetben székes fővárosunk példáját s vetekdjünk: a tettek és a lelkesedés terén egyaránt.

Társadalmi téren a közművelődési egyesületek volnának hivatva arra, hogy ennek az ünnepelésnek a legszélesebb körökre terjedő propagandát csináljanak.

A Felvidéki Magyar Közművelődési Egyesület erre kétszeresen hivatott, mert egyrészt fel kellene ráznia a felvidéki magyarságot egy, még mindig jelentékeny részét a közönytől, másrészt nagyobb érdeklődést kellene provokálnia ez által: a felvidék részéről a nagy nemzeti eszme iránt, a magyar társadalom részéről pedig a felvidéki iránt.

Csak nemrég hangzott el egy illetékes ajakról jövő oly értelmes figyelmeztetés, hogy a felvidék nagy része közönyt nyelviselvetlen a millennium ige iránt, az érdeklődést ott elő kellene mozdítani.*

Az érdeklődés felkeltésére pedig vajmi kevés az idő s éppen ezen oknál fogva mintegy önkénytelenül merül fel ama kérdés, nem volna-e a Felvidéki Magyar Közművelődési Egyesület felhatalmazottabb arra, hogy intenzívebb mozgalmat indítva meg, a felvidéki magyarságban a legmesszebb menő érdeklődést ébressze fel e nagy nemzeti eszme méltó megünnepése iránt?

Ismerve ez egyesületnek áldásos működését, ki vitathatja el ebbeli jogát és hivatóságát, különösen az adott viszonyok tekintetbe vétele mellett?

Itt az idő, most van egyike a leginkább közönséges alkalmaknak arra nézve, hogy valami maradóan, a messze jövőre is kihatással bíró nagyobb szerű alkotást létesítsünk, mert a közönyt szemben ime van mire hivatkozunk. Mert nem magyar az, a ki ilyenkor is közönyt tud maradni s kit hazája hő szerelme nagy tettekre nem hevit...

És e tekintetben talán sehoh sincs e hazában égetőbb szükség a szellemi és anyagi erőket egyesítésére, mint éppen a felvidéken... Kevesen vannak ők, a kiket az úgy iránti igaz lelkesedés vezérel...

* A kereskedelmi miniszternek ama megjegyzése értendő itt, melyet a legutóbbi millenniumi gyűlésen tett, s melyet annak idején a napi lapok is közöltek. Szerk.

A kült:

Ah!... értem, értem én e szózatot
S keblem' nem bánja már a csüggedés...
Csatáznai, küzdeni akarok!...

— Szívemben honfűtüz, — nem is lesz oly nehéz.
Keblemben ah!... tengernyi érzés tombol,
Ajkam beszélni mégis képtelen,
Nem is lehet egynehány véges szóval
Kifejezni azt, mi — végtelen!...

Csak azt érzem, hogy szívem minden dobbanása,
Szüntelen e hő imában veszel el:

(Lassan féltérde ereszkedik.)

Áldd meg Isten, népmi nagy Istene
Áldd meg e hont, mind a két kezdeiddel!

(Erre a háttér ketté válik s egy emelkedett helyen, nem szerű csoportosulva s két oldalt félkört alkotva: magyar és tót férfiak s nők felváltva állanak. A felnőttek előtt ugyanilyen rendben gyermekek állnak. Mikor a háttér ketté válik, a Góniusz lassan egy részére fenartott magasabb helyre megy s ott a nézőter felé fordítva, áldogajl terjeszti ki karjait az egész csoportozatra.)

A csoport a »Hymnust« énekl, a gyermekek félkézzel átlölelve tartják egymást. Görög tűz.)

(A függöny legrördül.)

anyagi javakban sem dűskálhatunk s épen azért nem szabad megvetnünk a legerőtelenebbeknek látszó öröket sem, ha szolgálatokat e célra fölajánlják. Nem szabad kicsinylenünk senkit és semmit, a ki és a mi e célra kínálkozik, mert szegények és kevesen vagyunk s azért mindannak, a mink van, kétszeres értékkel kellene bírnia.

Csak így közelíthetjük meg azt a célt, azt az eszményt, melynek megvalósítása, vagy legalább a megvalósulásnak elősegítése képezi a jövő feladatát, — mely a nemzeti szellem- és irányban haladó s ennek alapján egybeforrt magyar nemzeti állam megalakításában áll.

Ennek alapjait kiépíteni: ez a hivatása a jelenben élő s a jövőben következő nemzedéknek... mert csak ezeknek az alapoknak mikénti kiépítésétől függ bekövetkeztetésének annak az időnek is, a mikor a magyar nemzet ismét oly hatalmasá válhatik, mint volt akkor, a midőn a költő szent: »A felvilággal szembe szállott, nemzeteket tapodó haragja!...«

Tagadhatlan, hogy e tekintetben az a körülmény is sokat pótolna, ha nemsok a kormány, hanem maga az egész magyar társadalom is több figyelemre méltatná a felvidéket. De mintha kicsinylenék annak szerepét... nagyobb érdeklődéshez nyilvánuló tudomást róla csak akkor vesznek, ha vizeinek áradása megakasztja a forgalmat vagy ha Árvában kitör — az éhínség...

Pedig a felvidéki Kárpátok is csak úgy válhatnak bevehetetlen bástyaiva a jövő Magyarországnak, ha az egész haza eber figyelmen és osztatlan érdeklődésen megizmosult magyar szellem örökűdi viruló völgyei s hókartá, bércei ormai föltűt!...

Ily körülmények mellett, — élén a Felvidéki Magyar Közművelődési Egyesülettel, — magának az egész felvidéki társadalomnak kellene e téren nagyobb, intenzívebb mozgalmat megindítania, ha a millennium megünnepeléséhez méltóan hozzá akar járulni.

Bontsuk ki hát a zászolt és siessünk a nagy mű létesítőknek segítségére s magasra lobogtatva a hazaszeretet hatalmas lánggal égő szövevényét: riaszszuk föl alkalmából a még szunnyadókat s azokat, a kiknek szeméhez el nem hatott még az ezredév ünnepelésének, — e nemzeti nagy eszmének, — káprázató fénye s életere kelto, ébresztő melege!

Zólyomi.

Lapszemle.

A »Národnie Noviny« f. évi 149-ik száma a következő vezérröket hozta:

Mi nehezebb? konstruálni, organizálni s így tulajdonképp mesterségesen új nemzetiséget teremteni, avagy megvédelmezni s megóvni a régi, meglévő nemzetiséget? Azt gondolnánk, hogy minden esetre könnyebb valami fönnállót, természetes dolgot megvédeni s konzerválni a támadások ellenében, miptsem valami újat alkotni. De minálunk ez megfordítva van. Vegyük csak Budapest nemzetiségét. Egy alföldi város sem volt oly kevésbé magyar, mint Budapest. Ott úgy szólnak semmilyen benső magyar elem sem volt. Sőt még ma is, olvassátok el a budapesti ingatlanok birtokjogi viszonyairól szóló heti tudósítástok s meggyőződtek, hogy a hazak, kertek, szőlők eme vagyons részesítében a magyar nemzetiség csak minimális percentum van képviselve, sőt majdnem egészen elenyészik. A kereskedelem s ipar német-tót, a nagykereskedés kizárólag zsidó kezében van. S mégis a magyar nemzetiség oly annyira előtérbe nyomul, hogy első tekintetre nincs is más. Nem honcolgatom, hogy mennyi család, erőszakoskodás s felületes szépités van ebben. De tanulságos ez. Az organizációval sokra lehet menni. Tanuljunk belőle s ne bizakodjunk önerajunkban s természetünkben. Munkálkodjunk s szervezedjünk. Mi azt ámitás, erőszak s felületes szépités nélkül meglehetjük, mert a tótságon a mi nemzetiségünk valódi, természetes. De nemzetiségi munka s szervezkedés nélkül be fog nőni a szédelges gazavál, hogy annak fejét látni sem lesz lehetséges.

Csodálkozunk rajtunk, hogy annyit sokat írunk a nemzetiségről, hogy a többi érdeklődő úgy szólnak nem is látjuk s hogy valamennyi többi gondjainkat, tót nemzetiségünkről való gondjaink rovására, magunkba öljük. Hja, a jóllakott nem hisz az éhezőknek. Valóban, az embernek magának kell azt áttapasztalnia, hogy a keresésűg mily mélyesége, mily szerencsétlenség fekszik abban, ha elveszik nemzetiségünket, azt mindenütt elveszik, elnyomják, sőt, hogy azt erőszakkal gonosz teltnek, vétségnek bélyegzik. Aki azt személyesen soha nem tapasztalta, nem lehet fogalma fájdalomnak nagyságáról. A ki nem látja a mindennapi vesztéseket és károkat, nem lehet fogalma sem, arról a rabszolgaságról, a melyben mi leledzünk.

Könnyű a jóllakottnak csodálkozni, de nehéz neki megérteni az éhezők szenvedését. Miért gondoljunk mi másra, mint arra a szőnyévi nyomorra, a mely reánk, nemzetiségünkre, vidékünkre, gyermekeinkre, kedveseinkre nehezedik az erőszakos, vakmerő magyarizáció által? Mint ama hatalomra, a melyvel fölöttünk minden bankrotál gazember, naplopó rendelkezik, ha a magyarizáció jól fizetett szolgálatba lép? Tudom, hogy sok másféle tenni való váromán keserű, mint nemzetiségünkről való gondunk. A magyarizátor furor manapság még nem ütődik semmin sem! Példát hozzak reá? Egy becsületes, tisztességes, fenkölt leltő nöszemélyiség ellen esztelen bünyfenítő eljárás kezdetek, (valami éhenkórászok hazafas érdemeket akartak maguknak szerezni) s

két évig inkvizíciókkal, házmozgásokkal szanyargattak. Az eredmény kacagás lett, fel kellett menteni a vad alól. A felmentő ítéletben a következők passzus van: »Jóllehet a vizsgált anyaga, továbbá a G. E. lakásán eszközölt hazkutatás alkalmával feltalált levelek és nyomtatványok azt mutatják, hogy G. E. hajlamaira nézve határozatlan pánszláv-érzelmi, mégis mivel elegendő bizonyítékot szerezni nem sikerült, a további eljárás megszüntetendő volt. stb.«

Az egész világon érvényes az, hogy »de internis non judicat praetor« a bensők fölött nem itél a bírő, sehoh a világon nem itélnek az érzelme fölött, de mi köze ehhez a magyarizátor furornak? Mihe-lyest a tót nemzetiségről van szó, vége szakad mindennek, a törvénynek, méltányosságának, a tudomány- nak, a jusnak, a közmondásnak, egyszóval az emberi érzésnek s dühöngés és semmivel nem fékeztet önkénykedés uralkodik.

Még csodálkozhat azon urak, hogy a nemzetiség első gondolatunkká lett a lefekvésnél, a felkelésnél, az irodalom s napilapok terén, a községi s egyházi küzdelmeknél? Vajjon fel kell-e újbol sorolni ama végnélküli jogtalanságokat, gyermekeink s véneink herodesi üldözését?

Nem, nem ismétlünk azt a mit már annyiszor elmondunk, de még keveset beszéltek arról, hogy miként utazik a magyarizáció magánérdekek, miként juttat egyeseket törvénytelen, védelemnélküli állapottba, miként nyúzza a mi szebjektet, miként foszt meg vagyonainktól, a házi békétől s minden kívánt javaktól.

S azulat, a mig népünk annyi jogtalanság terhe alatt passzalt s idegen országokat tólt be, a mindent elnyelő adminisztrációt, bírót, iskolai cudarság pálcája elől Amerikába menekülvén, addig a centrumban folyik az orgia, a dózsólés, a dinom-danom, az üzletszerű szédelges; egyszer a Kossuth-féle, máskor az öszintelenül-loyális kiabálóssok, faklyás-menetek, lármák, mintha valamilyen császári Rómában volnánk, a melybe az egész világ gazdagaságai özönlének! A polgárokat kegyetlen adóvégrehajtás fojtogatja, viszik az utolsó krajcárt is, a földmivélés sülyed, a mester-ségek hanyatlanak, de orgiának muszáj lenni, hogy a világ lássa, mily gazdagok s vagyonosak vagyunk.

Előfizetési felhívás!

Tisztelettel kérjük azon t. előfizetőket, kiknek előfizetésük e hó végével lejár, szíveskedjenek ez irányban mielőbb intézkedni.

Azon t. előfizetőinket, kik előfizetéseikkel hátralekban vannak, ezuttal is tisztelettel kérjük, hogy hátralekéaikat kiadóhivatalunkba mielőbb eljuttatni szíveskedjenek.

A »Felvidéki Híradó« előfizetése:

Égész évre — — — — —
Fél évre — — — — —

A »Felvidéki Híradó«
kiadóhivatala.

HIREINK.

— **Boldog új évet kívánunk** lapunk igen tisztelt munkatársainak és jóakaróinak. Szabad legyen remény- lenünk, hogy az új évben épen olyan őzetlenül fogunk bennünket támogatni hazafias törekvésünkben, miként ezt a múltban tenni szívesek voltak. Ne csüggesse igen tisztelt munkatársainkat meg az sem, ha az igazság kimondása egyeseknek, avagy társadalmi osztályoknak nehezére esnek is. A közőra irányzott törekvés előbb- utóbb meghozza a maga gyümölcsét.

— **Valasztmányi ülés.** A Turóczi Magyar Olvasó- egyelet és Tarsashoz valasztmányja december hó 23-án ülést tartott **Fekete Miklós** kir. tablai bírő, egyesületi elnök vezetése mellett. A valasztmány a folyó ügyek tárgyalása előtt az elnök indítványára, megbotrankuzás- sanak adott kifejezést a »Bolond Istok« ama rajza felét, melyben Ó Felsége keresztre feszítve álltattik a közönség elé, hazánk ügyeit vezető előleki férfiak pedig, mint latrok álltattanak a keresztja mellé; elhatározatot egyttáit, hogy az egyesület e lapot korébbi kitűltja. Elhatározatot az is, hogy a valasztmány a köggyűlésnek ajánlani fogja a tagsági díjaknak 6 frtról, 8 frtra való emelését, de csak azon időre, míg a tagok kényel- méhez igényelendő butorzatok beszerzése nem lesznek. Egyben kimondott, hogy az **újszok előrevezése decem- ber hó 30-án d. u. 2 órakor lesz.**

— **Szini-előadás** a Turóczi Jótékony Nőegylet javára. Egy Kálmán december hó 18-án előadást tartott a Nőegylet színpadjának használatára, illetve az azon netán mutatkozó használatból származó hiányok helyre- állítása céljából. Ez alkalomból színr került a »Szűkölt katonac«. A brutto bevétel 64 frt volt, mielőb leszámítva a színgazgató 20 frtnyi költségeit, maradt a Nőegylet és a színgazgató közti felosztásra 44 frt. Ez előadás- ból tehát az egylet 22 frtot vételezett be. A nevezett célra küldött Beniczky Mártonné 6 nagysága 5 forintot, Tóczerczer Lajos úr felkínálta 2 frtot és Somogyi Gyula úr 120 frtot. A jótékony, de méltányos cella, Egy Kálmán színgazgató a legnagyobb készséggel vállalkozott s így öt elismerés illeti meg.

— **Meghívás.** A Turóczegeyi Ált. Tanító-egyesület valasztmányja 1895. évi január hó 2-án d. u. 2 órakor az állami tanintézetek tanácssterében ülést tart, a melyre a valasztmányi tagokat ezen úton is tiszteletteljesen meghívjuk. — Turóc-Szt.-Mártonban, 1894. évi decem- ber hó 27-én.

Boldis Ignác, elnök, **Uhljárík Szende**, főjegyző.

— **Jótekingyelű mükedvelői előadás.** Liptó-Szent-Miklósról írja levelezőnk: E hó 22-én a liptómezei fiók-egylet javára a »Fekete sas« szálló nagyertermében mükedvelői előadás rendeztetett. Színlere kerület: I. *Egyetlen leány.* Vigjáték 1 felvonásban. Írta gr. Frédor Sándor. Személyek: Szumbolinszky, földbírtokos; Sándor István úr; Agatha, első leánya; Joób Frigyesné úrnő; Gomójtó, ennek férje; Jan Matyas úr; Luiza, második leánya; Belhazy Sarolta úrnő; Raretinszky, ennek férje; Paula, Szumbolinszky leánya; Oroszlány Ilona úrnő; Camilla, Szumbolinszky leánya; Istvánffy Gyuláné úrnő; Marecky Henrik; Matyasovszky Elek úr; Darzinszky Agost; Mihály János úr; Boldizsar, öreg szolgáló; Istvánffy Gyula úr. Színhely: Szumbolinszky kastélya. — II. *az ajándékos levél.* Vigjáték 1 felvonásban. Személyek: Hortense, fiatal özvegy; Joób Frigyesné úrnő; Francine, szobaleánya; Belhazy Sarolta úrnő; De Courvalin Hektor; Matyasovszky Elek úr; Fougonas Peters, amerikai; Istvánffy Gyula úr. — Az előadást kevés, de válogatott közönség hallgatta végig. Ott volt Kürthy Lajos főispán, Andaházy Géza alispán, Kisely Árpád tanfelügyelő és még több előkelő család. A bevétel 150 ft volt. A szereplőket és a rendezőseket lelkesen megdíjelték. Az előadást tánc követte, mely hajnal utánig tartott.

— **Közyülés.** Turóc vármegye törvényhatósága december hó 28-án tartotta rendes évi közgyűlést Juth Kálmán főispán úr ő méltóságának elnöklése alatt. Az alispáni jelentés egyebekben indítványozza, hogy a csendőrség szaktanfolyam alkalmával a megye székhelye kapjon szakzapperancsnokságot s zenkivált meg két új őrsöt; kéri a közgyűlést, hogy ez értelemben feliratot intézzen az illetékes miniszterhez. Az indítvány egyhangúlag elfogadott. Indítványozza továbbá az alispán, hogy tekintettel arra, hogy a megyében az alagsorvezés igen el van terjedve s hogy még e tekintetben sok a teendő, intézkedjék felirat a miniszterhez, hogy Turóc-Szt.-Martonban kulturternök hivatalt állítsanak fel. Ez indítvány is elfogadottat egyhangúlag. Majd szóba kerülven ama körülmény, hogy az adóhivatal a kopott tükrajárokat nem fogadja, felirat intézése határozottat el a pénzügyminiszterhez, elfogadása tárgyában. Ezután többféle szövegben levő választás és mas meggyek átíratai tárgyalattak, következett a körjegyzőségek 1893. évi számadásainak vizsgálása. Az előadó jelentése szerint az összes körjegyzőségek számadásai beérkeztek, csupán a ruttkai körjegyzőségé nem érkezett be. A közgyűlés köteletség-mulasztást látván a dolgotan, alispán indítványára az illető gyűlés ellen vizsgálat indítást határozta el.

— **A F. M. K. E. színtársulata.** Liptó-Szt. Miklósról írja levelezőnk: Mint a »Felvidéki Híradó«-ban közölte volt, a helybeli magyar társalgási kör megkérte utat a F. M. K. E. igazgató-vezetelményét, hogy az általa segélyezett színtársulatot ide is küldje el 1—2 hétre. A kérelem hely adottat és Egy Kálmán e hó 25-én meg is kezdte itt előadásait. Az első megnyitott előadást a »Társas« címmel színművel kezdte meg. Sudekman e jethes színműve több hallgatott érdemelt volna meg. Minthogy a darab bérlet szünetben adott, a bérlet tulajdonosok közül egy sem volt. Már az első bemutatott darab után itélve, mondatjuk, hogy kitűnő társulatul van dolgunk. Egy Kálmán Schwarze ezredes és Rónay Karol Magda szerepét kitűnő alakításban adták. A többi szereplők is megallottak helyükben. A csekély számú közönség többször adott kifejezést tetszésének.

— **Karácsonya Ruttkán.** A ruttkai állami iskola f. hó 23-án tartta meg a karácsonya ünnepeit az isk. gondnokság s több vendég jelenlétében. Az ünnepeit az új iskolapépület egyik termében következőleg folyt le: Az ísk. vezekeser énekelte a Hymnust, aztán Schik V. igazgató beszédében többi között kiemelte, hogy e díszes épület kapui méltóan ünneplésre első ízben nem nyílhattak meg, mint a nemes és meleg szívű embereknek az elhagyottak iránt érzett szeretete gyakovarsására. Beszède után az árvas s szegények között a jó téli ruhák osztattak szét, minek utána a fiuk egyike társai nevében a vett ajándékokat, majd Petricek János gondnoksági elnök a községnek mondott köszönetet adataitköszönetéért. A Szózat elneklése után a színpad felidzített s gazdagon megrakott karácsonya adományai, sűtemény, alma, dió stb. osztattak ki. — 35 fű és leány novendék el lett látva egészben s részben meleg ruhával 140 ft értékben. A kiadások a ruttkai vöröskereszt főkegyelet által az elmúlt tavasszal rendezett előadás jövedelmének egy részéből 61 ft. Schrödl J. úr által adományozott 10 ft-ról, továbbá több kaszinói tag által adott s a kaszinó részéről erre engedélyezett összegből fedeztettek. Hogy a nemes péra ily szép összeg volt fordított az: Éder Robert kaszinói s Petricek János gondnoksági elnökök érdeme!

— **Karácsonya a turóc-szt.-mártoni áll. óvodában.** Szép meglepetésben részesítette a turóc-i jótekingyűlése a helybeli állami óvoda kisgyermekét. December hó 22-én a delutáni órákban valóságos kis ünnepeit fejtődött ki. Szép számmal gyűltek össze a szülők és az érdeklődők az óvoda helyiségében, a hol a karácsonya teljes pompájában díszített és a hóvá a kisdésereg szép rendben párosával vonult be. Felvitatta énekeltek, szavaltak és játszottak a kisdésdek, meg pedig új szépen és teljes korcsképpel, hogy a vendégkiszorú teljes elragadtatással és meglegedésének nem gyűzte kifejezést adni. A jól végzett munka után kiosztattak az ajándékok s valóságos élvezet volt látni a kisgyermek örvendő arcait. Nyilvános köszönet illeti meg a jótekingyűlést elnököt és választmányát, hogy a kisgyermek ez idén is ily kedves meglepetésben részesítették; elismerés elleti meg Hodubay-né óvágnaszt, az óvoda vezetőjét is, hogy a szülők és a közönség annyira meglepett fáradhatlan buzgalma eredményével.

— **Fagykenős.** Egyedül Schneider J. resicai gyógyszerészénél kapható ama híres fagykenős, mely 3 nap alatt biztosan kigyógyít minden fagydagadatot az orról, kéztől és lábrol. A gyógyszernek tégléje 2 ft; a megrendelés legcélszerűbben póstai utánvétellel történhet.

— **Az ezredéves kiállítás** pozsonyi kerületi bizottságánál a legutóbbi hetekben a következők jelentették be a kiállításban való részvételüket és pedig Pozsonyból: Martin Kajetan pipere- és varrászatal, alvanyokat és parkányokat; a Kühmeyer Ferenc és társa-féle arany- és ezüst-szodony valamint paszomant és egyenruha kellekék gyára pedig saját széknyében az arany- és ezüst-szodony árú ipar minden mozzanatát feltüntető tárgyakat, továbbá egyenruhahoz szükséges szinorzatot állít ki; Hubert J. E. pozsonyi pezsgőbörgyáros-cég külön díszes pavilión épít, mely közvetlenül az iparcarnok mellett lesz elhelyezve, a pavilión pincével, raktárral, kimerési helyiséggel, külön szobakkal stb. lesz ellátva; végül Weinberger Mihály pozsonyi malatagyáros árpat, malátát és malata-csírát fog kiállítani. A szonali helyi bizottság 12 kiállítónak bejelentési ivotit küldte be. Eme szép eredményt e bizottság elnökének Baumgartner Lipó főszolgabíró s különösen a bizottsági előadó Kropácsy Mór iparisokai igazgató buzgó faradozásának eredménye. Zsolnáról jelentkeztek: Adamicza Ede butorgyáros ebédülő szobabútor; Adamicza Lajos és társának gőzcsőre berendezett asztalos-telepe és gőzfürdése barokk halószobát, ugyanily stilusu magas fali tükört, továbbá különféle mintájú lemezeket, léceket, parkányokat stb. állít ki; Bartaky Pál kalyhakészítő agyagkályhák, építészeti díszítőmunkák és agyag-takarékúthely; Berender Miksa rézöntő armaturák és templomgyertyatartók; Braun Mór cipész, cipők és botok; Gabris Nándor lakatos függő gyertyatartó és 2 darab fal lampatartó; Linksz Mór szabó, férfi ruhák; Petyko Cyril könyvkötő, könyvkötészi munkák; Pritzuda Vince és társa kalyha-készítő agyagkályha, agyag takarékúthely és konyhaedények; Ripper Mór likőr- és szeszgyáros borovicska, szilviorum és borókaolaj kiállítását jelentette be; végül Sturm Antal esztergályos és Szabaky Janos lakatos, a saját üzletkörükbe vágó cikkeket fognak kiállítani. Szenic községből jelentkeztek: Kozák Nándor asztalos; Matschek Henrik badogos; Jof, Vanicsek István gép- és épület-lakatos és Moczi Pál rézműves. A trencsényi helyi bizottság fáradhatatlan előadója Jof, Kátscher Henrik újabb kiállítókat gyűjtött, így Trencsénvárosból: Galó József nyerges- és kár pítos ó-német divánt állít ki; Drucker Húgó vegyész, reagens papírosz mutató be, mely a folyadék sav vagy alkáli tartalmát százelekében mutatja; Kornhauser Károly trencsényi lakatos új találmánya lakatos munkával ellátott ablakot és ajtókat állít ki, mely találmányra szabadalmat kért; Csaroba József trencsényi-templi cipész úri és női cipőt fog kiállítani; megmozdított továbbá Csallóköz ipara is. Így Somorjáról Sidó István polgármester három kiállítónak bejelentési ivotit küldte be. u. m.: Hoffstädter Samuel helyjáró egy pár teljes felszerelésű löszeszmot; Gerber Marton kosáronál a vesszőből és számalból font községese cikkektől kezdve a legfinomabb művészi kivitelű fonasi munkáig egy egy példányt állít ki; végül Csiba Antal kalyhagyáros roccó és ó német stilusu cserépkályhákat fog bemutatni. Ezekkel azonban a somorjai kiállítóknál névsóra meg nincs bezárva s határozottan számitani lehet egy pár kiállító; jelentkeztek még: Heumann József privigei borovicska és szilviorum főző; Horn J. C. nagybittsei börgyáros, a ki 12 darab tehénbőr fog kiállítani különböző kikészítésben; Rosenfeld J. necpali papirgyáros különféle papirgyártási cikkeket és a gyártáshoz szükséges gépek fenyekepit mutatja be; előkelő módon részt vev a kiállításban a Dobrovits László s társai-féle turóc-szt.-mártoni tömören hajított fabutorgyár, mely 60 négyzetméternyi területen a legkülönfélébb hajított fabutort fog kiállítani; közvetlenül a kiállítás igazgatóságánál pedig bejelentették részvételüket: a Magyar Díszesgyűlés, a Stummer Károly-féle Nagyszombati cukorgyár, a Regenhardt F. és társa pozsonyi katonapostogyar, mely a hadügyi csoportban állt ki; végül a »Wienerberger Ziegelfabrikus und Baugesell schaft« cégű Dévényújfalusi teglagyár.

— **Gróf Esterházy Géza-féle coganoggyár részvény-társaság Budapestben** mint értesülünk megkapta a m. kir. pénzügyigazgatóságól a kiviteli engedemntny juttatással együtt és a társaság máris nagymennyiségű coganoc szallított Németországba. Ez a körülmény coganocot, hogy nevezett vállalat mind nagyobb területet terjeszkedik és hogy az Esterházy-coganoc mind kedveltebb lesz a közönség körében. A társaság ezen kedvező fejlődését legjobban bizonyítja az a körülmény, hogy a nagyfokú leirasok és a tartalék-alap növelése dacára a társaság mégis 8% osztalékokat fizet és hogy ez év első fele még nagyobb jövedelmekkel zárult be, dacára vagy éppen azért, mert a társaság elsőrendű minőségű coganocot bocsát piacra és bevásárlásait csakis középszínű fizetés mellett eszközöli.

— **A legzsebb ajándékok.** A vidéki közönség — mely mostanában főleg Budapestre, hogy karácsonya és újévi bevásárlásokra tegyen, a különböző esábitó hirdetőst ajándékok között alig tud választani, alig tudja magát elcsánni rá, hogy mit vegyen övének. A kirakatokban szobnőlebb tárgyak láthatók, de talán valamennyi között legzsebbnek a Sternberg Armin és Esterházy-cégre Keresztúti hangszeres ipar-telep kirakatában láthatók. Egy egész házat foglal el a nagy vállalat, és mindenfelé van a földszinten mint az emeleten a legkülönfélébb konyhakarbelt s mükedvelői hangszerek az összes rész-, fa-, fűvő-, verő- és vonó-hangszereken kívül zeneiális kombinatójú dísz- és játékhangszerek, harmonikák és harmonionok, mechanikai zenélő művek, magától járó zene-eszközök melyeken egész operákat lehet lejátszani, zenélő madarak melyek a legzsebb dalokat fityilítik stb. stb. egyik legzsebb s legördekesebb tárgya az egész ipar-teleprek egy nikelből készült karácsonya állvány mely ünnepeit zeneikésért melletti

lassu ütemben forgatja a karácsonyát. Ára 25—32 ft. Enné szebb karácsonyi ajándék alig képzelhető. Az illetékes maga valóságos látványosságok képez, melyet a közönség csoportokban néz s különösen este kell felütni, midőn az egész ipar-telep villamos fényáramban uszik, megvilágítja az egész tereget. Ez a kereskedés a fővárosban annyira népszerűt és kedvelt, hogy mostanában mindög szulofva van, a személyzet alig győzi kiszolgálni a közönséget.

Nyilttér.

(Az e rovatban foglaltakért nem vállal felelőséget a szerk.)

Henneke G. (cs. kir. udvari szállító) **selyem-gyára Zúrichben, a privátmegrendelő lakására közvetlenül szállit: fekete, fehér és szines selyemszöveteket, méterenként 45 krtól 11 ft 65 krig postabé és vámentesen, sima, csikos, kockázott és mintázottak, damasztolt stb. (mintegy 240 különböző minőség) és 2000 különböző szín s árnyalatban). Minták postafordulóval küldetnek. Svájcha címzett levelekre 10 kros és levelezőlapokra 5 kros bélyeg ragasztandó.**

462. sz. 1894.

Árverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezenel közhírré teszi, hogy a tekintetes turóc-szt.-mártoni kir. járásbírószék 1894. évi 2177—3347. számú végzése következtében Halasa András ügyvéd által képviselt Tátra felső magyarországi bank r. társaság s társa javára Matulya György ellen 150 ft 50 k. s jár. erejéig foganatosított kielégelti végrehajtás után lefoglalt és 353 ft 25 krra becsült 11 birkabányi, 1 dísznö, 6 malac, 1 zecska-vágógép, 1 gazdasági szekér, 1 vasek tartozékkal, 2 borona, 25 m. szena, gabonában, 2 ló hámval, 25 deszka, 6 szekér trágyából álló ingóságok nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a tekintetes turóc-szt.-mártoni kir. járásbírószék 4308—1894. számú végzése folytán 150 ft 50 k. tőkekövetelés, ennek 1890. évi szeptember 25. és 1891. Május hó 12. napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 91 ft 38 krrban bíróilag már megállapított költségek erejéig Matulya Györgynek Szucsányban leendő eszközölésére 1895. január hó 8-ik napjának d. e. 10 órája határidőül kitűzték és ahhoz a venni szándékozók ily megjelöléssel hivatnak meg, hogy az érített ingóságok az 1881. évi LX. t. c. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legelőbbit igénynek becsáron alul is el fognak adtni.

Turóc-Szt.-Mártonban, 1894. évi december 17-én.

Zathureczky Jenő,
kir. bírói szolg. végrehajtó.

6753. tkvi sz. 1894.

Hirdetmény.

Balázsfalu község telekkönyve birtokszabályozás következtében az 1869. évi 2579. számú szabályrendeletéhez képest átalakították és ezzel egyidejűleg mindazon ingatlanokra nézve, a melyekre az 1886. XXIX. és 1889. XXXVIII. és az 1891. XVI. t. c. é-ekkel a tényleges birtokos tulajdonjogának bebizonyosát rendelik, az 1892. XXIX. t. c. cikkben szabályozott eljárás, a telekjegyzőkönyvi bejegyzések helyesbítésével kapcsolatosan foganatosították.

E célból az átalakítási előmunkákat hiteltesítésre és a helyszíni eljárás a nevezett községben 1895. évi február hó 12-én fog kezdődni.

Ennél fogva felhívtnak:

1. az összes érdekeltek, hogy a hiteltesítési tárgyaláson személyesen vagy meghatalmazott által jelenjenek meg és az új telekkönyvi tervezet ellen etalán észrevételeiket annál bizonyosabban adják elő, mint a régi telekkönyvi végleges átalakítása után a téves átvezetésből eredhető kifogásokat jóhíszemű harmadik személyek irányában többé nem érvényesíthetik;

2. mindazok, a kik a telekjegyzőkönyvekben előforduló bejegyzésekre nézve okadatolt előterjesztést kívánnak tenni, hogy a telekkönyvi hatóság kiküldött bizottsága előtt a kitűzött határonap kezdődő eljárás folyama alatt jelenjenek meg és az előterjesztéseiket igazoló okiratokat mutassák fel;

3. mindazok, a kik valamely ingatlanhoz tulajdon jog tartanak, de telekkönyvi bekebelezésére alkalmas okirataik nincsenek, hogy az átírása az 1886. XXIX. t. c. 15—18. és az 1889. XXXVIII. t. c. 5., 6., 7. §-án értelmében szükséges adatokat megismerzzen iparkodjanak és azokkal igényeiket a bizottság előtt igazolják, avagy oda hassanak, hogy az átruházott telekkönyvi tulajdonos az átruházás létrejötté a bizottság előtt szoval ismerje el és a tulajdonjog bekebelezésére engedélyt nyilvánítsa, mert különben jogaikat ezen uton nem érvényesíthetik és a bélyeg-és illeték elengedési kedvezménytől is eslesek és

4. azok, kiknek javára tényleg már megszünt követelésre vonatkozó záloglog vagy megszünt egyéb jog van nyilvánkönyvileg bejegyezve, úgy szintén az ily bejegyzésekkel terhelt ingatlanok tulajdonosai, hogy a bejegyzett jognak törölését kérelmezék, illetve hogy törles engedély nyilvánítsa végett a bizottság előtt jelenjenek meg, mert ellenségeiben a bélyegmentesség kedvezményétől eslesek.

Kir. járásbírószék mint telekkönyvi hatóság.
Turóc-Szt.-Mártonban, 1894. december 21-én.

Medzhradszky,
kir. albíró.

Védjegy. Kitiúnok és megbízhatónak ismert bor-kivonatunkat

melegen ajánljuk.

Eredeti gyári árjegyzék szerint kapható:

SOLTÉSZ L.

fűszerkereskedő-cégnél Turóc-Szt.-Mártonban.

Valódiságáért az alant jelzett igazgatóság szavatol.

Tokaj-hegyaljai cognacgyár-részv.- társ.

S. A. Ujhely.

Dr. Nyomárkay Ödön, Székely Elek, Zempléni megye közkórháza orvosa, ügyvéd.

Figyelem a fenti védjegyre!!

Nem a reklámnak, hanem a sok ezer ember általi személyes továbbajánlásnak... Richter-féle Tinct. capsici comp.-t (Horgony-Pain-Expeller) az utolsó 25 évben jó sikerrel használtak...

Patkányhalál

(Immisch Félix, Delitzsch)

a legjobb szer, mely által patkányok és egerek gyorsan és biztos sikerrel irtathók ki. Embereknek és háziállatoknak veszélytelen.

Kapható csomagokban a 30 kr. és a 60 kr-ért a zuluóváraival gyógyszerárban.

3023-3033/1894. sz.

Vélemény.

Polyó évi szeptember hó 20-án személyesen jelentem meg a

Gróf Esterházy Géza-féle cognacgyár r.-társ.

budapesti gyártelepén, hogy ott a megejtendő kémiai vizsgálatra cognac-mintákat vegyek. E célból a nagy udvari raktárba és gyárhelyiségbe mentem, a melyek berendezése a technikai újabb követelményeknek minden tekintetben megfelelő és tisztasága mintászerű. A raktárban körülbelül 40.000 (negyven ezer) palack cognac volt elküldésre készen elhelyezve, a melyek közül minden minőségből tetszésem szerint vettem egy-egy palackot magamhoz. A raktárból a nagy és tágas pincebe kísérték, a hof körülbelül

200.000 (kétszáz ezer) liter cognac

fekszik hordókban, minden hordó számozva és csillagokkal jelezve van. Mintán azt a felvilágosítást nyertem, hogy a csillagjelzés a minőséget jelenti, innét minden minőségből személyesen vettem mintát, a melyeket különböző szakszertűn vizsgáltam. E vizsgálat eredménye, hogy az Esterházy-Cognac tiszta borszestillatú és minőségére nevez a forgalomban levő jobb fajta cognacokkal egy színvonalon áll.

Budapest, 1894 október 9-én.

Nyilvános kémiai laboratorium

P. H. Dr. Neumann Zsigmond, keresek. törv. hites vegyész Budapest.

„NEMZETI UJSÁG”

alig néhány hónapi főnállása dacára joggal és önértettel elmondhatja magáról, hogy megnyerve a közönség bizalmát és rokonszenvét, a legkedveltebb lapok egyike. Ez a siker nekünk csak biztatás lehet a jövőre. Biztatás, hogy előre haladjunk abban az irányban, a melyben haladtunk eddig; hogy nyitlansággal, bátorsággal, csűrös-csavarásstól nem tűrő módon közdjünk nemzetünk igazáért, nemzetünk igaz érdekeiért; hogy folytassuk a barcot a korrupció, a hipokrizis ellen; hogy nyitlansággal és őszintén harcoljunk a nemzeti létünk, nemzeti irányban való haladásunk veszélyeztető törekvések ellen.

A Nemzeti Ujság mely tehát kitartással fog harcolni továbbra is a jelenlegi kormányrendszer eszentul is arra, hogy gyorsan és pontosan informálja a közönséget minden eseményről. Hogy e célját elérhesse a Nemzeti Ujság aldozatot nem kimélve, erős levelezői kart szervezett. Levelezői vannak az ország minden részében s a kontinens minden fontosabb pontján. A Nemzeti Ujság e mellett azok van, hogy élvezetes és szórakoztató olvasmányokkal szolgáljon közönségének. A Nemzeti Ujság e mellett a legolcsóbb napilapok egyike.

A „Nemzeti Ujság” előfizetési ára:

Table with subscription rates: Egész évre 14 frt, Fél évre 7 frt, Negyedévre 3 frt 50 kr., Egy hónapra 1 frt 20 kr.

Egyes szám ára 4 kr., vidéken 5 kr.

Január 1-ével belépő új előfizetők 3 frt 50 kr.-ért 4 óra, azaz jan. 1-től apr. 30-ig kapják a „Nemzeti Ujságot”.

A Nemzeti Ujság-nak van a kiváló gondnal szerkesztett: újdonsági, tanügyi, közgazdasági, egészségügyi, jogügyi, sport- és divatrovata, és a gyermekek számára című rovata. Előfizetni bármelyik naptól kezdve lehet.

A „Nemzeti Ujság” szerkesztősége:

VI. ker., Petőfi-utca 16. sz.

A „Nemzeti Ujság” kiadóhivatala:

VI. ker., Nagymező-utca 25. sz.

PSERHOFER J. féle

gyógyszertár

Bécsben, I., Singerstrasse 15. sz. a., „zum goldenen Reichsapfel“.

Vértisztító labdacsook, ezelőtt általános labdacsook neve alatt; ez utóbbi nevet teljes joggal megérdemlik, mivel csakugyan alig létezik betegség, melyben ezen labdacsook hatásukat észreveszen be nem bizonyítottak volna. Evtizedek óta ezen labdacsook általános elterjedésnek örvendenek és alig van család, melyben ezen kitűnő háziorszerül készlet nem volna található.

A számláló hálaírából, melyet a labdacsook fogyasztói a legkülönbözőbb és legnehezebb betegségek után egészségük visszanyerése folytán hozának intéztek, ezen helyen csakis néhányat említnék azon megjegyzéssel, hogy mindenki, a ki ezen labdacsookot egyszer használta, meg vagyunk győződve, hogy azokat tovább fogja ajánlani.

Köln, 1893 április 30.

Tisztelt Pserhofer Ur! Legyen olyan kedves, küldjön nekem ismét 15 tekercset az ön fölfülmultaltalan vértisztító labdacsoiból utánvétellel. Fogadja ez uton is a legmélyebb köszönetem labdacsoi csodaátásáért. — Maradok teljes tisztelettel Pawlistik Ferenc, Köln, Lindenthal.

Hrasche, Földnik mellett, 1887 szept. 12. Tekintetes Ur!

Isten akaratát volt, hogy az ön labdacsoi kezeim közé kerültek, melyeknek hatását ezennel megírom. Én gyermekeimre meghittelen, olyannira, hogy semmi munkát nem voltam többé képes végezni, és bizonyára már a holtak közé volnék, ha a az ön csodálatraméltó labdacsoi engem nem mentettek volna meg. Az isten áldja meg önt ezért ezerszer. Nagy bizalmam van, hogy ezen labdacsook engem is tökéletesen ki fognak gyógyítani, a mint már másoknak is egészségük visszanyerésére segítségül szolgáltak. Bész-Ujhely, 1887 november 9.

Mélyen tisztelt Ur! A legörlyebb köszönetemet mondok ezennel önnek 60 éves nagynénem nevében. Az illető 5 éven át szenvedett gyomorhuruban és vizkórásban, már életét is megunta, melyről egyébként le is mondták, midőn véletlenül egy dobozt kaptam az ön kitűnő vértisztító labdacsoiból azoknak állandó használatára folytán tökéletesen kigyógyult. — Legfőbb tisztelettel Weinzettel Josef.

Eichengrabentram, Göllh mellett, 1889 márc. 27. Tekintetes Ur! Alulírott ímberetlen kér 4 csomagot az ön valóban hasznos és kitűnő labdacsoiból. El nem mulasztatom legnagyobb elismerésemel kifejezeni ezen labdacsook értéke felett és azokat, a hol csak alkalmam nyílik, a szenvedőknek legmelyebbe fogom ajánlani. Ezen hálaíratom tetszéseszerint használatára önt ezennel felhívom. — Teljes tisztelettel Halin Ignac.

Gotschdorf, Kolbach mellett, Szilázia, 1888 okt. 8. T. Ur! Felkérem, miszerint az ön vértisztító labdacsoiból egy csomagot 6 dobozzal küldeni sziveskedjék. Csakis az ön csodálatos labdacsoinak köszönetében, hogy egy gyomorhurajtól, mely engem 5 éven át gyötört, megszabadultam. Ezen labdacsook néha sokasán fogtak kifogni, s midőn legörlyebb köszönetemet kifejezem, — vágok tisztelettel Zwickl Anna.

Ezen vértisztító labdacsook csakis a Pserhofer J. féle az -arany bírodalmi almához címzett gyógyszerárban, Bécsben, I., Singerstrasse 15. sz. a. kizárólagosan valódi minőségben, s egy 15 szem labdacsoot tartalmazó doboz ára 21 kr. Egy csomag, melyben hat doboz tartalmazzik, 1 frt 5 kr-ka kerül; bérmentelen utánvételi küldéssel 1 frt 10 kr. Egy csomagot kevesebb nem küldetnek el. Az összeg előbbeni bekiűdésénél (mi legjobban posta utalványon eszközöltetik) bérmentes küldéssel együtt 1 csomag 1 frt 25 kr., 2 csomag 2 frt 30 kr., 3 csomag 3 frt 35 kr., 4 csomag 4 frt 40 kr., 5 csomag 5 frt 30 kr. és 10 csomag 9 frt 20 kr-ka kerül. Kaphatók Török József gyógyszerárban, Budapestben.

NB. Nagy elterjedésük következtében ezen labdacsook a legkülönbözőbb nevek és alakok alatt utánoztatnak; ennek következtében kériük csakis Pserhofer

J.-féle vértisztító labdacsokat követelni és csakis azok tekinthetők valódiaknak, melyeknek használati utasítás a Pserhofer J. néveláírásával feleke számban és minden egyes doboz fedelére ugyanazon aláírásával versszinben van elítelve.

Bernhardini havasi-fü-likör Bernhard W. O. töl, Bregenzben. Minden-nemű gyomorhatalmak ellen. 1/2 üveg 2 frt 60 kr., 1/2 üveg 1 frt 40 kr., 1/4 üveg 70 kr.

Amerikai köcsvénykenőcs, gyors és biztos hatású köcsvényes és csúszó hajók, u. m.: gerincgyábkáptalom, fűszaggatás, ischias, migraine, ideges fogfájás, fűfájás, fűszaggatás stb. ellen 1 frt 20 kr.

Tannochinin hajkenőcs, Pserhofer J.-től. Évek hosszu sora óta valamennyi hajnövesztő szer között orvosiok által legjobban elismervé. Egy elegáns Flakollit nagy szelvényvel 2 frt.

Általános tapasz, Stendal tanártól. Útás és szúrás által okozott sebeknél, mérges daganatoknál, ujjukkac, sebes- vagy gyulad-mélt vagy más ily bajoknál, mint kitűnő szer 10n kipróbálva. 1 tégely 50 kr., bérmentve 75 kr.

Fagybalzsam, Pserhofer J.-től. Sok év óta a fagyos lapokra és minden időlt sebre, mint leghatásosabb szer elismervé. Egy köcsöggel 40 kr., bérmentve 65 kr.

Utiűnődv, egy általánosan ismert kitűnő háziorszer, hurut, rekedtség, göröcs köhögés stb. ellen. Egy üvegecske ára 50 kr., 2 üveg bérmentve 1-50 frt.

Élet-esszencia, (prágai csöppek) megrontott gyomor, hajók ellen kitűnő háziorszer. Egy üvegecsével 22 kr., 12 üveg 2 frt.

Általános tisztító-só, Bulrich A. W.-tól. Kitűnő háziorszer a köhögés, háziorszer a rozemelés minden következményei, u. m.: fűfájás, szédülés, gyomor-göröcs, gyomórhérv, aranyúr, dugulás stb. ellen. Egy csomag ára 1 frt.

Angol csodabalzsam, egy üveg 50 kr., egy kis üveg 12 kr.

Por a labizzadás ellen. Ezen por megszünteli a labizzadást s az általánosan képződő kellemetlen szagot, épen tartja a labillét mint általában szer van kipróbálva. Egy dobozzal 50 kr., bérmentve 75 kr.

Golyva-balzsam, kitűnő szer golyva ellen. Egy üveg, 40 kr., bérmentes küldéssel 65 kr.

Helsó vagy egészség-só, kitűnő gyógyszer, gyomor-ellenes hatással, hurut és minden a rendetlen étkezésből származó bajoknál. 1 csomag 1 frt.

Mia-Poko, kitűnő szer egyidulú fűfájás, fogfájás, rheuma stb. ellen.

Ezen itt felsorolt készítményeken kívül, az osztrák lapokban hirdettet összes bűi- és külföldi gyógyszerészeti különlegességek raktárban vannak és a készletben netán nem levők gyorsan és ocsón megszerezhetők. — Posta megrendések a legörlyebbzen eszközöketnek, ha a pénzösszeg előre küldetik; nagyobb megrendések utánvétellel küldetnek. Bérmentve csakis oly esetben történik a küldés, ha az összeg előre beérkezik, mely esetben a postaköltségek sokkal mérsékeltebbek.